

[Jytte Andersen]

sierer vi folkeskolen og i øvrigt hele uddannelsessystemet, men når de korttidsuddannede skal have nogle reelle muligheder, skal de mere eller mindre selv betale. Det synes vi faktisk ikke er rimeligt, og vi har svært ved at se, at der er nogen fornuftige forklaringer på det synspunkt.

Både hr. Bo Kristensen og fru Hanne Severinsen og hr. Ole Vig Jensen var inde på økonomien. Vi har ikke sat økonomi på de to lovforslag. Vi har sagt, at det må være en finanspolitisk vedtagelse. Det må være et spørgsmål om, på hvilken måde og i hvilket omfang samfundsøkonomien har midler til det, og vi mener faktisk, at vi i forbindelse med hver finanslovbehandling skal tilkendegive, at dette samfund prioriterer de korttidsuddannede så højt, at vi vil sætte 500 mill. kr. eller 800 mill. kr. af, alt efter hvordan den finanslov til enhver tid skal hænge sammen. Derfor er det klart, at vi ikke sætter penge på nu her den 1. februar, hvor finansloven lige er vedtaget.

Vi har været optaget af at få fastlagt nogle principper, som giver nogle præcise rettigheder, og den politiske diskussion om størrelsesordenen er der ikke taget fat på. Der er ikke tale om milliarder af kroner, fru Hanne Severinsen, men dette her må indgå med den vægt, som vi synes er nødvendig i forhold til de korttidsuddannede. Jeg vil dog ikke lægge skjul på, at vores prioritet ikke er sænket. Vi mener faktisk, at dette samfund har råd til, at 10.000 korttidsuddannede kan komme på uddannelse, når de ønsker det.

Så til hr. Ole Vig Jensen, som naturligvis henviser til vedtagelsen af 10 punkters programmet. Som sagt synes vi, at 10 punkters programmets udmøntning er direkte pinlig. Der var nogle gode formuleringer i 10 punkters programmet om, at det skulle være uddannelse med almensigte, uddannelse, der sikrede de korttidsuddannede, og det, vi kan se i dag, er, at disse hensyn har regeringen ikke taget.

Sådan som jeg har kunnet læse det lovforslag, der har været nævnt et par gange, forslaget om erhvervsrettet efter- og videreuddannelse, foreligger der en meget klar prioritering af, hvad det er for samfundsgrupper, der skal ind i den uddannelsesform, som de radikale og regeringspartierne oplever som betalt frihed til uddannelse. Som jeg læser det, ligger der en klar prioritering af de grup-

per, som ligger ud over de faglærte grupper, og de ufaglærte kommer ikke i tilstrækkelig grad med. Det er mellemteknikerområdet, det er topfunktionærer, og det er specielt det teknisk-administrative personale. Det er overvejende beskæftigede på det private arbejdsmarked, der får en prioritet i det forslag.

Jeg siger ikke, at de, der er på det private arbejdsmarked, ikke skal have uddannelse, men jeg vil godt henvise til, at man med denne prioritering, sådan som jeg har læst det, vil udelukke en meget stor gruppe kvinder, for halvdelen af de kvinder, der befinder sig på arbejdsmarkedet, arbejder jo i den offentlige sektor og er blandt de lønmodtagergrupper, som ligger under den prioritering, som regeringen har foretaget.

Det er muligt, at det efteruddannelsesfor-slag, som fru Hanne Severinsen og andre har været inde på, giver et bidrag til at løse nogle uddannelsesproblemer, men det bidrager ikke til at løse det problem, vi taler om her, nemlig uddannelsesproblemet for de korttidsuddannede. Men det ville da glæde mig meget, hvis der foreligger nogle nye tanker og nye aftaler imellem regeringen og det radikale venstre.

Til allersidst til fru Elisabeth Bruun Olesen. Vi er meget enige i, at selve uddannelsessystemet og selve uddannelses tilbuddene må udvikle sig sådan, at de mennesker, vi her taler om, føler, at det er værd at have med at gøre og værd at gå i gang med. Fru Elisabeth Bruun Olesen har i høj grad ret i, at undervisning og uddannelse, hvor voksne mennesker selv er med til at planlægge, selv går i gang med at tage initiativer og også får organiseret det på en sådan måde, at den f.eks. kan finde sted i et boligmiljø eller omkring arbejdssituationen, er meget værd. Vi kan ikke se, at der er noget i forslaget, der forhindrer en sådan udvikling. Den skal under alle omstændigheder foregå, og her er der alene tale om, at vi sikrer nogle befolkningsgruppers mulighed for uddannelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagenes overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.